

Egy zeneművet hangok nélkül visszaadni roppant nehéz feladat. Éppen ezért szép. A nem hangzásalapú fotográfia csak vizuális eszközökkel tud bármely témához nyúlni, de éppen ezért nagy kihívás a nem látványalapú előadó mű-

vészeti tevékenység fényképezése. Mi marad meg a koncertből? Mi az, amit a kép át tud adni? Hiszen ezek a portrék nem beállított képek, nem a híres művész kedvenc hangszerével és kutyájával fotók.

Mind olyan pillanatok

örökítenek meg, amikor a zene szól, harsog, dübörög. Mit kaphat az a néző, aki nem volt ott a koncerten? Vagy aki sosem hallott egyetlen számot sem a zenésztől? Igen sokszor végigpörgettem magamban ezeket a kérdéseket, amikor egy-egy koncertre indultam fényképezni.

Tökéletes megoldás nincsen, leginkább csak a jó szándék, hogy a zenészt a hangszerével együtt, a játékával együtt megörökítsem. Ehhez persze jól kell ismerni a jazz zenét, a számokat, és persze a jazz zenészeket, hogy tudjam, mikor élnek át olyan pillanatot, ami megragadható úgy, hogy túlmutasson az aznapi koncerten. S mindezt nehezítik a technikai körülmények, a kevés fény, a szűk helyek, a klubok tömött hangulata, s sokszor még a felszolgálók is, akik munkájuk végzése érdekében néha a legrosszabb pillanatban nyomják be a képmezőbe a korsó sört.

Bár mindez nem túl lényeges. A fontos, hogy a képek a visszaadják az egyéni zene stílusokat, az emberi magatartásformákat, attitűdöket, amelyeket legtisztábban éppen a jazz zene tud felszabadítani a muzsikuskban. A hangulat keltette indulathullámok, az ezek hátán lovagló improvizációs technikák a zenészeket – szerencsére – egy teljesen különálló (belső?) világba ragadják el, s a lényeg ennek a másik létezőmódnak a megörökítése, rögzítése.

Még egy dolog fontos. Az öröm. Szinte mindegyik képek látszik, hogy ők mennyire élvezik a zenét, mennyire örülnek, hogy játszhatnak. Én meg annak, hogy hallgathatom világhírű jazz zenészeinket, és fotókat készíthetek róluk.

Folyóiratunk a
NEMZETI KULTURÁLIS ALAPPROGRAM
anyagi támogatásával jelenik meg. Terjeszti a Budapesti,
a Nemzeti es a Vidéki HIRKER RT.
és alternatív terjesztők

Szerkesztők

JÁSZ ATTILA – Csendes Toll (főszerkesztő, kiadóvezető)
PAPP MÁTÉ (költészet rovat: mahbija@gmail.com, Zene online rovat)
REICHERT GÁBOR (kritika rovat: reichertgabor87@gmail.com)
SZÉNÁSI ZOLTÁN (főszerkesztő-helyettes, felelős szerkesztő)
SZÚCS BALÁZS PÉTER (próza rovat: szbalaazs@freemail.hu , Füstjelek online rovat)

Lapterv es műszaki szerkesztés
SELLYEI TAMÁS OTTÓ

Munkatársak

ACSAI ROLAND (Indián-ermekirodalmi rovat)
BUCSI-KOVÁCS ANIKÓ
MURÁNYI SÁNDOR OLIVÉR
TURI MÁRTON
POGRÁNYI PÉTER

Tiszteletbeli munkatársak

BUJI FERENC
CSEKE ÁKOS
MONOSTORI IMRE
MUZSNAY ÁKOS
VASADI PETER

ÚJ FORRÁS

IRODALMI, MŰVÉSZETI ÉS TÁRSADALMI FOLYÓIRAT
ALAPÍTÓ A KOMÁROM-ESZTERGOM MEGYEI ÖNKORMÁNYZAT
JÓZSEF ATTILA MEGYEI KÖNYVTÁRA

Megjelenik évente tízszer

Alapítva ezerkilencszázhatvankilencben
Alapító főszerkesztő: PAYER ISTVAN

Szerkesztőség: 2890 Tata, Székely B. u. 2/A Telefon: 20/3353 626
E-mail: jasz.attila@ujforras.hu. Interneten olvasható: www.ujforras.hu
Előfizethető az Új Forrás szerkesztőségi címen. Előfizetési díj egy évre 5000 Ft.
ISSN 0133-5332

Kiadja a József Attila Megyei Könyvtár. A kiadásért felel: Új Forrás Kiadó Nonprofit Kft.
Készült a Sollers Kft. nyomdájában Tatán.